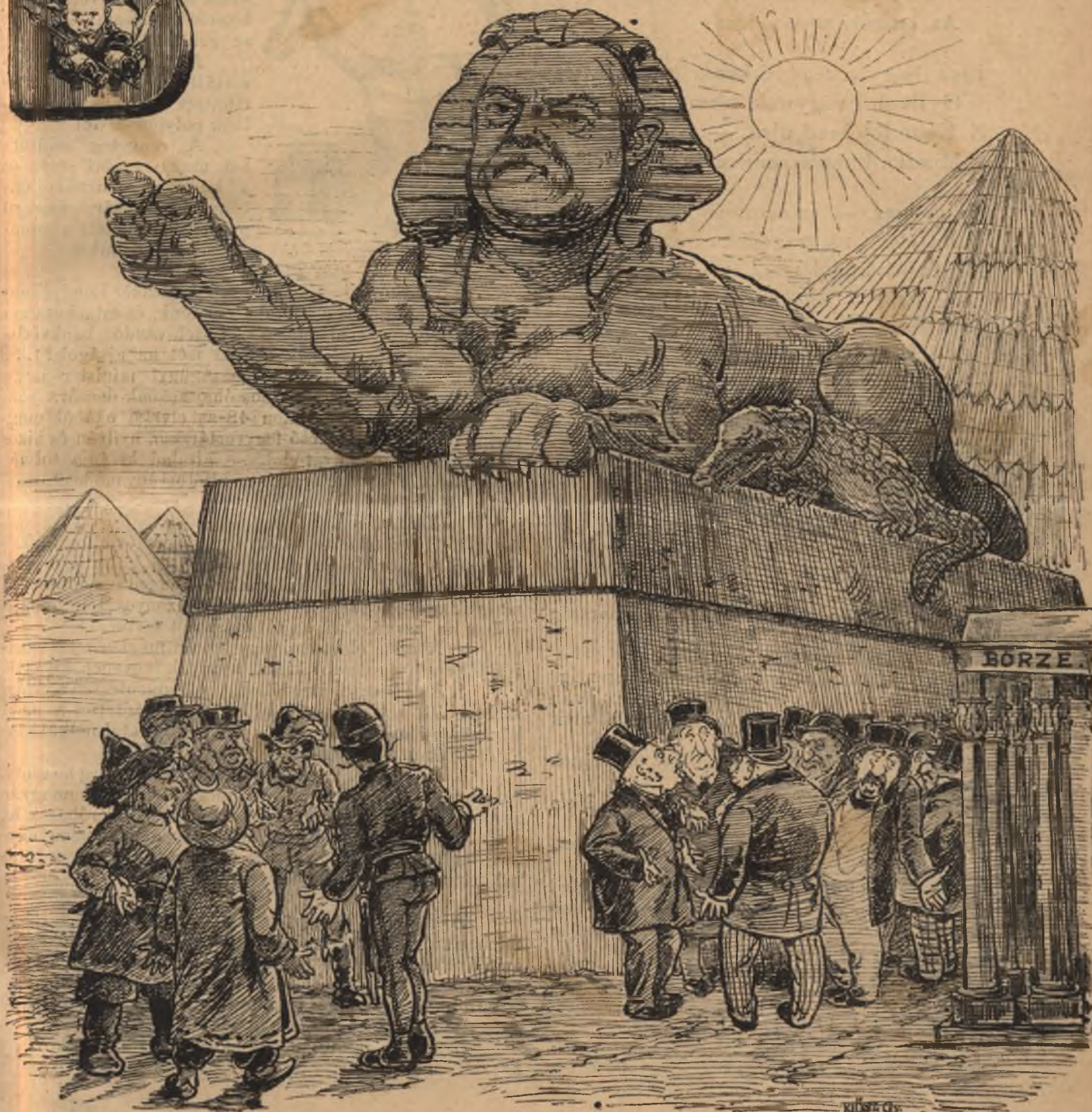

BORSSZEM JANKÓ

A SPHYNX.

Nagyhatalmasságok ? . . .

Börziánerek ? . . .

Bismarck beszéde.

IGAZ, amit e zord nagyság beszél?

Örökre, szünös-szüntelen

A vérrel jelzett körben jár csupán

Az emberi történelem?

Igaz, hogy a fegyverkezés örök,

Gyilkolni vágyunk vérszomjas bután,

S Kain fölédred újra, — átlag

Minden husz-harmincz év után?

Ha ez igaz, — az eszmény esalfa köd,

Az élet bus tragédia.

Meghalni kín, létezni szenvedés, —

Születni — nyomorult hiba.

„Jön a Bismarck!”

— Jelenet a német birodalmi gyűlésben. —

— From our own. —

Az elnök. A kormány katonákat kér.

Windthorst. Nem adunk! Soha, soha!

Richter. Még azontul se!

A hadügyminiszter. De esedezünk...

Windthorst (a hadügyér orra alá nevet.)

Richter (ugyanoda kaczag.)

A hadügyminiszter. Esedezem... könyörgöm...

Windthorst. Hahaha!

Richter. Hehehe!

Hasenclever. Ha mi lefegyverzünk, Franciaország »puskáját a rozsba dobja«.

Bronsart hadügyér. Höhöhö!

Moltke. Szót kérek! Ezekkel az urakkal nem így kell bánni. Nem könyörögni, nem instálni, hanem okosan magyarázni nekik a helyzetet. Akkor megadják, amit kívánunk. (Okosan magyarázgat.)

Windthorst. A legmélyebb tisztelettel a szónok iránt, bedugom vattával a fületem.

Richter. Sajnálom, hogy az álom meglepett. Nem hallottam egy szót se.

(Az ajtó fölpattan. A *raskanczellár* belép. Megrendül bele a terem és egy kissé Európa.)

Bismarck. Csalódtok barátim! Ezekkel az urakkal csak én tudok elbánni. (Nyakon esipi *Windthorstot*, *Hasencleveret* s *Richtert* és kiteszi őket az ajtón. Aztán nyugodtan leül.) Megszavazzák a katonákat?

A ház. (egyhangulag) Meg — meg!

Y C L O P E D I A.

Tombola = vihar. — Lapos = könyv. — Nöllen = törpe.

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur

hazaffyas pohárköszöntései.

Uram, uram, Vajkay Károl uram, a kir. Itélő tábla elnöke és volt 48-as honvédbajtársam — szállók az urhoz!

A mmagyar közép-osztáll kebelében a nyilt és elfojtott uzsorabünök szállábu polypussa dúl.

A rengeteg adóterhek magasra nótt súlya és a kormány zsarnoki önkényének tatárjárásszerű pusztításai mellett a mmagas kamatok átka is üldözi köznemességünket.

Nemm!

A váltótörvény revisiója még a testvér Lengyelhon felszabadulásánál is elébbvaló teendőnk, és minekutánna a váltótörvény módosítására összehivandó bankkvétba (Jóska te, hogy is írják azt az izét az ujságok?)... mondok: az ankvétba az igazságügyi minister ur a hellbéli közvélemény általános óhajtásának daczára sem fog emeng engesztelhetetlen 48-as elveim okából meghivni; ellenben Te dücső fegyvertársam, nyilván és bizonyosan abba meghivatódol, — általad kívánja tolmácsolni a hellbéli intelligencia a váltótörvény módosítására szolgáló ezen bihari pontokat:

Indétványozom

1. Hogy tekéntettel arra, miszerént a hiúz, farkas és egyéb fenevadak a sáskamódra irtó cultura következtében immár kipusztultanak — engedtesen meg a magyar nemességnek az esztendő bizonyos téli hónapjaiban az uzsorásokra hajtóvadászatot tartani.

2. Minden elevenen, vagy holtan megkerített uzsorás fejére 500 császári királlí aranyak legyenek kitüzve.

3. A vadászati engedelleket bëllegmentesen a járási szolgabírák szolgáltatassák ki különös tekéntettel a haza környül érdemeket szerzett és jelenleg hévatal nélkül sínlődő vértanu veteránokra.

4. A kamatok magassága törvényessen meg ne szorítódjon; ellenbe engedtesen meg, hogy a mmagyar nemes ősi szokás szerént tartozását karddal róhassa le.

5. Minden mmagyar köznemes köteleztessen egykori bajtársáért girót vállalni — amit külömben jóraváló czimbora eddig is megcselekedett.

Az izralita polgártársaink és részben keresztény felebarátaink által üzött nemzetbénító és fillokszera módjára vért szípolozó aljas uzsora-üzelmeknek, a fenti pontok törvénybe igtatásával bizton végük szakad; miért is milliók örömrivalgása mellett teszem le jelen országgyógyító eszmémet drága hazánk oltárára.

(Jóska te, mit dugdosod előttem azt a kostököt? — hoczi!)

SALON VÖRÖSHEGYI.

Vöröshegyi ur (egy ifjuhoz.) Micsada ez? Mogo megesz egy egész Montblan fogylaltot! Én mogát nem invitáltam *jeges* medvének, én mogát invitáltam *táncz*-medvének!

M(andszu) K(inézer) Operai Naptár

az 1887. közönséges esztendő január első felében.

1. Az új év jól kezdődik. Csak öt hivatalnokot függesztenek föl hűtelen kezelés miatt.
2. A titkár ellen sikkasztás miatt vizsgálatot indítanak.
3. Kistülvén róla, hogy jó hazafi, szabad lábára helyeztetik.
4. A portás nagyzási mániában szenved. Hogy őt is operai főembernek nézzék, bezáratja magát.
5. Az összes trikók eltűnnek.
6. A többi jelmezek is nyomtalanul eltűnnek.
7. Az összes diszletek is eltűnnek. Csak egy rabló-barlang marad meg.

8. Hét új énekesnőt szerződtetnek. Van közöttük egy herczegnő, két grófnő és négy bárónő. A nevük jól hangzik, a hangjuk kevésbé.

9. Az operaigazgató tanácsa ujjá szerveztetik. Benne lesz: a ballerina a latere, a leibjournalista és az intendáns komornyikja.

10. A főkapitány indítványával szemben, hogy a leánykereskedés ellen törvényt hozassék, az intendáns ellenvéleményt ad be.

11. Nagy a diadal! Az elveszett trikók megkerülnek — a kaszinóban.

12. Ma az operában három új aera kezdődik. Az összes alkalmazottak megőrülnek.

13. Az elmúlt éjjel az egész operát czakkumpakk elsikkasztották.

14. A kilenczgombos mandarin még mindig intendáns.

15. Ma semmiféle botrány nem történt.

Monokles ilyen grófi koronát küldött Ghymeski kisasszonynak ennek első föllépte után.

Csikay János bácsi halálára.

Ó nagy generális! Megholt a vén János
Leibhuszárod, és a részvét általjános.
Mindenki csak így szólt, hogy ő elköltözött:
„Van-e több ily hű a mamelukok között?”

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődéseit.

Van itt ész!

Van annyi, hogy már magam is sokallom.

Nem hiszik? Akad oan hájfejű, koromsötét elméjű ügyefogyott cibibil, aki nem hiszi el? Ha van, hát óvassa el a nasságos feőkapitány ur ú melltósága reportját, akit a várasházán melltótzatott odavágni a na'ffejű pugrisoknak, — azután tátsa föl aztat a levesfujásra alkalmas száját.

Mennyi hatalmas dolog van abba a reportba! — csakhogy a cibibilek azt fő nem érik észvel. Magam is levettem magam előtt a kalapomot, hogy leóvastam, mennyi sok tömérdek csirkefogót csiptem én már el. Tudja az ördög, miképen csiptem meg őket! De megcsiptem, ott áll az reportban. Aztán mennyi büntettet akadálloztam én meg — ezt szeretem én letjobban. Nem fáradságos mesterség az: valamennyi büntettet, amit el nem küettek Budapest várassába, mind én akadálloztam meg. Ezt vergye be a tökfejibe minden cibibil, mérmer röndnek muszaj lönyni!

Halom mien hunczutok már az némberek is! A Bábí nem nyomta be a melltóságos Splényi báró ú nasságának, a feő-feő defektív gyenerálisnak, még az ú — csolkolom a kegyes kezéjít — drága szép édes száju felesége ú exczellenciájának a Jézus Mária Blaháné ifi-

asszonynak mind a slingölös ümögít? Be a beste lelke! Azokat az orrom nem fujnám bele finum batiszta selyem zsebbevalókot, meg azokat a hőszin kráglikat, kézre lábra, meg egyebtüve valókot, az a Krisztustul megfutamadott tekenyös béka zálogba ejtette a zsidónál!

Hogy nem röttögött az a Bábí ilyesmit cselekönnyí a defektívek feő marzsánjával! Hiszen ha az megfogja, hát jaj a szappanyos lelkeinek.

— Andris, mondá neköm a melltóságos ur ó nassága fráindligossan, Andris: yesse kend utánna magát oszt' fogja meg, mer csak magába bízik.

Aszondottam erre tartozó tisztötletvel:

— Megfogom én, jelentöm alássan, mihánst a kezembe akad a czudar.

Amire ü melltósága megveregette a balik lapocz-kámat, hogy aszongya: van ott ész, eréll és tapéntat!

No Bábí, aki belúgoztad a melltóságos fehér ruhát: ugy vigyázz magadra, hogy kimángolom aztat a göröcsös tagjaidot, mög kivasalom a ricskes pofádat oan simára, hogy akar megberetvákozzak előtte.

Csak egybe nem tok egyetértényi a nasságos feőkapitány ur ú melltóságával: hogy oan szörnyen haragszik azokra a szegény magányos dámákra! Hát iszen kérem alássan: a nasságos Tájsz ur ú melltósága is csak nasságos feőkapitány ur ú melltósága vót, va'mmi — mér tudtunk akkó megfényí velük? Könnyű a nasságos feőkapitány ur ú melltóságának: van neki szíp felesége. De mit csinyájon... no de inkább fogom be a számot, m. r. m. l.

Ihol la.. peig ippeg erre tart egy takaros kis mamzelka egész alánigossan. A röndölet meg aszongya, hogy be kék késérnyi. Ejnye, hogy a fránya... no de semmi, itt a vak kódis! Ha már valakinek be kő csukónyi, akkó csak mars be öreg, m. r. m. l.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Ön ugy néz rám, mint a macska mikor kérődzik.

— Wheatstone szerint a villám nem egyéb, mint egy másodpercznek a millio-modrésze.

— Minden nemzetnek van egy olyan erős embere, mint Toldi; például Kinizsi Pál.

— Romulus és Remus két farkasszopta ember volt.

— »Ha egy liter vízből kiöntenénk 50 gramm oxigént, mennyi hidrogen maradna benn, Tálos?« — Tálos: »Akkor még egy fél liter víz maradna benne!«

— A Iongobardok egész őszszel Rómában teleltek.

— II. Béla király, noha vak volt, mégis igen elnéző vala.

— A nyulnak feladata a szaladás.

— A harminczéves háborunak az lett a vége, hogy a 29. év végén kitört a béke.

Budapest, 1887.

I. szám.

I. évfolyam.

Serkesztői
Dádé Zsiga.
Kiadja:
More Vaskandore.

CSIGÁNY UJSÁG.

Serkesztői
iroda:
a város vigin.

Á hegedisek, csimbálmások, lókupecsek, vályogvetők, postások, istfoldozsók, kártyavető, újságírók és egyéb csigányok kezlsenye.

Á mi csélunk.

Á csigány irdékék videlme, á csigány fáji és nemzeti írselem ápolása: ezs á mi csélunk. Bárhol és bárkitől látjuk ázs igazságtalanságot testvéreink ellen, mindenkor föl fogjuk emelni sávunkat, mondván: »Nem úgy verik á csigányt!«

Seretettel fogjuk élesteni á dicső mult hágyományait, nyelvünket és sokásainkat és dicsírni fogjuk őket, mint csigány á lovát.

Kérünk tehát sürü előfizetést, mert csak úgy húzshátjuk jól;

egyébként pedig gyengelen á nótá, mert ámilyen á mise, olyan á malács.

HIREK.

+ **Romano csibákeró siklariben.** József főhercegnek, á csigányok fenséges protektorának kiváló műve Europa serte feltínist okozs. Legújábbán *Csop Mára* írónő kérte kölcsön á fűherceg csigány tudományát. Csigány kerekben mozgalom indult meg, hogy á főherceget ázs egés világ csigányái, gitanoi, bohémienjei és gypsiói févájájuknak válássák meg.

□ **Csigány kerekben** nágy ázs erem Dádián mingréliai herceg³ jelöltsége felett. Á herceg, miként neve is mutatja (Dádián =

Dádé) csigány eredetű, ázs ésapja neki primás volt á Xerxes udvarában.

× Felolvásás. Csóri

Muki úr f. hó 15-én felolvásást tárt á Nipzsenések egyletében »a tányirozsás kezsgázsásági jelentőségéről«.

** **Ázs** »Iffezheimer Ritterpreis«-t *Purdé* nyerte el. Éljen á derék négylábu csigány!

✦ **Valámelyik ujság** ki-sámitotta, hogy évente 30,000 ember vándorol ki Mágýarorságból Ámerikába és mágával vis csak késpénzben légálább 3 millió forintot. — Serencsére évente künn jár 3—4 csigánybándá, ákik visszahegedülik ezstet á kihordott pénzt.

Apró hírek.

= **Trefort** miniszter legújabb rendeletének — amint hirlik — lett is már foganatja. Az ország különböző népiskoláiban ugyanis az *útenyrendszer* tapintatos gyakorlása czéljából a belföldre mintegy 60,000 nádvesszőre törént megrendelés.

△ **Patrubán Gergely**, a főváros tiszti orvosa, nyugalomba lép. Ez a visszavonulás is példázza a mi közegészségi viszonyainkat — a főorvos lemond róluk.

± **Csak sast** nemzenek a »sasok« — és megteszik tiszti főorvosnak Gebhardt urat.

△ **Nemzetközi színjáték.** *Giers Bulgáriát* adja *vizinek*, *Anglia besseröl*, *Kálnoky* kimondja, hogy *rebesser*, *Giers blindel*, *Bismarck*, mivel a blindelöt *Gatyinában* *) látja, *visszavág*, s az orosz diplomácia *plühre* esik. (Szerkesztette: *Sláger Bandi*.)

± **Fölfordult világ!** A hitelező megszökik adósai elől. Reisz Dávid ur Amerikába pályázott. A nemzet pacsirtája s a nemzet pinytőkéje füttyöt hánynak utána.

*) Az orosz czár palotája.

Mindegy.

— *Gyermekversike.* —

(Visszafelé és összevissza is lehet olvasni.)

Egyszeregy az egy, —
Marad *Szapáry*, *Szapáry* megy.
Nem völgy, ami hegy, —
Marad *Szapáry*, *Szapáry* megy.
Apad a rothschildi kegy, —
Szapáry marad, *Szapáry* megy.
Kifogy a pénzmag, üres a begy, —
Szapáry marad, *Szapáry* megy.
Rosz a biláncz, —
Seczko jedno, — allezáncz
Szapáry megy
Mindegy.

ÜLETLEN GOMBOK.

„A szerelem halottja“.

— Amerikai elégia. —

Baltinglasban egy 105 éves *hajadon* halt meg e napokban, ki az úr 1798-ik évében tartá eljegyzését egy tiszttal; de miután a tisztt rövid idő alatt a csatában elesett, a szerencsétlen leány — nemcsak hogy nem ment férjhez, de annyira bankódott, hogy szintén követé jegyesét a halálba — *nyolczvannylecz év után!*

Farsangiána.

— Éneklí egy apa. —

Itthon is van kérdés, nagyobb mint keleti,
Hej, mert a lányoknak nincsen most keleti:
A mig ott Keleten pénzen vesznek nőket —
Addig itthon csupán pénzért veszik őket...

Láng Lajos dala.

MILYEN embarras! No tessék, —
Boszont a sok nagy tehetség,
Mely agyamban Lángol, ég.
Küromkolni volna kevlvem,
Hogy miért is álda engem
Ennyivel meg a nagy ég.

Ministeri tárcza nyolcz van;
De ha volna bátor nyolczvan:
Lenne a között csak egy,
Melyhez nincs kapacitásom?
S magam bármelyikbe ártsam:
Részemről valódi kegy.

Már mi sok téren kíváltkam!
Porcellánban is csináltam,
Voltom kályhás, cserepes,
Drámaíró, journalista,
Statistikus és statisza...
Most e aziv másért repes.

Tiszta Kálmán, jó barátom,
Nem nézem le — bár, belátom:
Hozzám képest törpe ő.
Tudja jól, hogy senki, senki
Más a hazát meg nem menti, —
Bennem van csak rá erő.

Szól tehát syréni dalban:
»Ami tisztég, hivatal van —
Mind elötted, Láng Lajos!
Vedd, amelyik tetszik épen,
Mentni meg a hont eképen
Azt hiszem, nem lesz bajos!«

S mi legyenek most? Ó fatális!
Pénzügyér, vagy admirális,
Vagy Széchenyi Pali tán?
Horváth bán-e, főispán-e,
Érsek, hercegprímás pláne,
Avagy csak főkapitány?

Operai intendáns-e,
Inkább flügel-adjutáns-e?
Főpostaigazgató?
Fiumei gubernátor,
Vagy főcsillag-obszervátor?
Mind e kérdés izgató!

Ah! de mit! — Egy o'y tehetség,
Mint én, kétségekre essék?
Vesszen egy világ élőbb! —
Kálmus! Tért a Lángnak, észnek!
Te maradj, mi vagy, — s én leszek
A főfő-minden-egység.

Futtak ur erősen megkongatja a vészharangot. Seiffenstiner Solomon tűnődik magában: »Igazán háború lesz-e? — vadj sak sopán ed kis contremine kredit akciókba?»

A HÁBORU ELŐJELEI.

Ali Muszli Vámbéry effendi, a »Bud. Corr.« által neki hevülve, szent háborúra lelkesíti a főv. magánhivatalkokat.

VIGYÁZÓ LACZI.

Tedvesz Fojdó bácsi!

A héten a papa a mamánat felolvaszta a »Pester Lloyd« cseti lapját, amelyben egy bizonyos mama tivánsszadát tőzölve, hogy az Evva bácsi adassza elő nettunt, tiszebb gyejemetnet isz a »Mitádó« opelettet: azt a medjegyzést fúzi hozzá, hogy czatugyan dejt volna, hogy ha mi ticzinyet isz gyönyöltöhdhént a Pálmay Ilta néni bájaiban.

Jól hallottam, mitoj az apa ezt olvaszta, ámbál a tállya mellett játszadozva apa nagy zölve szétében, ugy tettem, mintha aludnám.

Nagyot döbbsent a szivem eje a szola: báj! Ugy szejetném tudni, hogy mi az a női báj, amelybe nettunt isz legyen egyszal lészilnt. Mi az az iszteni alat? Esz mielt gyönyöjtöhdhént mi isz az Ilta néni alatjában?

Papát nem meltem medtéjézni, melt mingyált medhúzza a bóbítámat, a mama med mindid eltilt a hajmadit tál ételtől. Fojdó bácsit télem tehát: üzenné med a »Kis Lap«ban mi az a báj, amibe nettunt isz leheszzen gyönyöjtödni.

Tezeit czótolja

hú tisz olvaszja

VIGYÁZÓ LACZI.

MÜFORDÍTÁSOK.

— Pompeius ante omnibus ponetur (Cic. or. contra Cat. II.) = Pompeius az omnibus elő helyestemék.

— Conticure omnes intenticue ora tenebant (»Aeneis« II. 1. v.) = Elhalgastak mindnyájan és tentába tartották orrukat.

Láng Lajos dala.

MILYEN embarras! No tessék, —
Boszant a sok nagy tehetség,
Mely agyamban Lángol, ég.
Káromkodni volna keílvem,
Hogy miért is álda engem
Ennyivel meg a nagy ég.

Ministeri tárcza nyolcz van;
De ha volna bátor nyolczvan:
Lenne a között csak egy,
Melyhez nincs kapacitásom?
S magam bármelyikbe ártsam:
Részemről valódi kegy.

Már mi sok téren kiváltam!
Porcellánban is »csináltam«,
Voltam kályhás, cserepes,
Drámairó, journalista,
Statisztikus és statiszta...
Most e sziv másért repes.

Tisza Kálmán, jó barátom,
Nem nézem le — bár, belátom:
Hozzám képest törpe ő.
Tudja jól, hogy senki, senki
Más a hazát meg nem menti, —
Bennem van csak rá erő.

Szól tehát syréni dalban:
»Ami tisztség, hivatal van —
Mind előtted, Láng Lajos!
Vedd, amelyik tetszik épen,
Mentni meg a hont eképen
Azt hiszem, nem lesz bajos!«

S mi legyek most? Ó fatális!
Pénzügyér, vagy admirális,
Vagy Széchenyi Pali tán?
Horváth bán-e, főispán-e,
Érsek, hercegprímás pláne,
Avagy csak főkapitány?

Operai intendáns-e,
Inkább flügel-adjutáns-e?
Főpostaigazgató?
Fiumei gubernátor,
Vagy főcsillag-observátor?
Mind e kérdés izgató!

Ah! de mit! — Egy oly tehetség,
Mint én, kétségekre essék?
Vesszen egy világ elébb! —
Kálmus! Tért a Lángnak, észnek!
Te maradj, mi vagy, — s én lézsek
A főfő-minden-egyéb.

A HÁBORU

Futtaky ur erősen megkongatja a vészharangot. Seiffensteiner Solomon tönödik magában: »Igozán háború lesz-i? — vadj sak sopán ed kis contremine kredit akciókba?«

U ELŐJELEI.

Ali Muszli Vámbéry effendi, a »Bud. Corr.« által neki hevülve, szent háborura lelkesíti a főv. magánhivatalnokokat.

VIGYÁZÓ LACZI.

Tedvesz Fojdó bácsi!

A héten a papa a mamánat felolvaszta a »Pester Lloyd« eszti lapját, amelyben egy bizonyos mama tivánszádát tözölve, hogy az Evva bácsi adassza elő netünt, tiszebb gyejmetetnet isz a »Mitádó« opelettet: azt a medjegyzészt füzi hozzá, hogy czatugyan dejét volna, hogy ha mi ticzinyet isz gyönyöltödhétnént a Pálmay Ilta néni bájaiban.

Jól hallottam, mitoj az apa ezt olvaszta, ámbál a tályha mellett játszadozva apa nagy zölve szétében, ugy tettem, mintha aludnám.

Nagyot döbbsent a szivem ejje a szóla: *báj!* Ugy szejténém tudni, hogy mi az a női báj, amelybe netünt isz legyen egyszél lészünt. Mi az az iszteni alat? Ész miélt gyönyöjtödhétnént mi isz az Ilta néni alattjában?

Papát nem meltem medtéjdezni, melt mingyált medhúzza a bóbitámat, a mama med mindid eltílt a hajmadit tál ételtől. Fojdó bácsit télem tehát: üzenné med a »Kis Lap« ban mi az a báj, amibe netünt isz leheszzen gyönyöjtödni.

Tezeit czótolja

hű tisz olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Pompeius ante omnibus ponetur* (Cic. or. contra Cat. II.) = Pompeius az omnibus elé helyeztessék.

— *Conticuere omnes intenticque ora tenebant* (»Aeneis« II. 1. v.) = Elhallgattak mindnyájan és tentába tartották orrukát.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Szú van róla, hojd a Czopáry pénzügyefogyott miniszter exczelencz okorja mogát viszovonolni. Hát jú van. De ozért, ha soha se nem is lesz tübbet fináncz-miniszter Modjorarszágbo — oz odósság még se nem szöni meg. E szerint o mottó: Czopáry megy, de o deficzit morod.

— Szeretnék todni, ki fagja még mostand is togodni, hojd

Bosznióban najd az elüholodás, mikar Bosznya-Noviban o postomester elsikkasztotta 10,000 florint. Ohun már lopnak, ott csak moszáj rendezett viszonyoknak lenni?!

A zöld és a fehér szamár.

— Fővárosi mese. —

Hol, hol nem : egyszer élt egy zöld szamár,
Nem zöldre festett, nem hamis; de már
A természettől kapta ezt a színt,
Szülői fusolták el alkalmasint.
Mikor felnőtt, füle is egyre nőtt,
S járkált a többi szamarak előtt.
Egy gondolat kezdette bántani:
A többit, társait lerántani.
Mert hiszen ő, kinek a színe zöld,
Olyan szamár, minőt nagy messze föld
Még nem pipált; különb társainál
S szép zöld, miként nyárban a békanyál.
E percztől kezdve fön hordá fejét,
S az oroszlanak kereste kegyét,
Mondván, hogy ő sokkal nagyobb szamár,
S rá a jövőben nagy szerencse vár.
Tetszett ez az önérzet a királynak,
És megtevé a zöld szamárt lakájnak.

De ugyanez akkor hasonló eset
A szamarak közt újra megesett.
S most egy fehérszörű jött a világra,
S mikor megnőtt, a király udvarába.
Bámult a zöld szamár és a fehér,
Egymást bámulták, s testükből a vér
Mind a fülükbe ment, hogy égnek állt,
És szinte meghökkenék a királyt.
Fehér a zöldre bámult s ez reá,
S egy hangon ordíták: iá, iá!
Egymást aztán örömmel megölelték,
Egymásnak majdnem kiszorítva lelkét.
„Szervusz! Szervusz!” szólott a zöld szamár.
„Hozzám hasonlót oly régóta vár
Lelkem, s most ime megtaláltalak;
Ha nőtény vagy, nőmnek választalak!”
Szólt a fehér: „Oh istenem, be kár,
Hogy him vagyok, és nem nőtényszamár!

De ezt megváltoztatni nem lehet, —
Hanem azért mást mondok én neked:
Legyünk barátok! Két ily szép szamár
Legjobb, ha folyton csak karöltve jár;
Mi összepászolunk, bár nem egy a színünk,
De amire megöszülsz, egyformák leszünk!”

A zöld szamár s fehér szamár tehát
Hivek maradtak néhány éven át,
Egymáshoz; össze ők sohasem veszték,
Sőt mindenütt protekciót szereztek.
A zöld szamárnak vala egy nagybátyja:
Az oroszlanak fő-főkanczellárja,
Ki rábeszélte urának fejét,
A szamarakra terjeszsze kegyét,
Mert, ugymond, rája nézve csupa kár,
Ha nem avansziroz a két szamár,
Kikhez hasonló nincs a földtekén;
Csak az kár, hogy mindkettő legény.
Mert hogyha nőtény volna köztük egy,
S ez aztán a másikhoz férjhez megy,
A kis csacsiknak dehogy lenne párjuk,
Mig így bizonynyal elvesz a fajtájuk!
„De legalább egy magas hivatalra,
Uram király, nevezd ki őket! Arra
Talán, mely épen mostanság üres lett:
Vágóhídra ellenört keresnek,
És egy segédet; tedd őket oda,
Felséges úr, nem bánod meg soha!”

A vén szamár szavára hallgatott
Az állatok királya, és adott
A zöld szamárnak és fehér szamárnak
Szép hivatalt. Hiába konkurráltak
Kipróbált jó lovak, kik húzták az igát
Mindedig is, a sok ökröt, bikát,
Juhot és borjut számos éveken
Expediálva verejtékesen!

A zöld szamár pediglen s a fehér
Örül az életnek s boldogan él,
Hálát ad az egeknek és kiált:
„Tartsd meg soká urunkat, a királyt,
Ki látja, van bennünk jó akarat,
És megbecsül két színes szamarat!”

Sanyaró Vendel

nyögései.

— Ezentul mindent amit meg-
eszem, először megvizsgálom góreső-
vel, hogy nagyobbnek lássék.

— Csak azt mondom én, hogy
ezzel a sok koplalással már nagyon
jóllaktam.

— No azt az egyet tudom, hogy
és belőlem soha sem lesz uzsorás.

A SZEGEDI MUSEUMNAK —

— Rhamses mumiát kínált 800 frton egy vándorló assyriologus. Hogy kapóssá tegye a vén királyt: Pulszky papa tanácsára megmagyarította.

Bismarck természetrajzából.

Francia kakas. (*Gallus Gallicus Buff.*) Bátor, mérges madár, mely még a német sast is meg merné támadni. Kora hajnalban revanchet szeret kukorékolni s folytatja estig. Apró nemzetségi tyukok számára ki szokott kaparni egy-egy szemet, ami népszerűségét növeli. Kukorékolása egyelőre halk, hogy a kerítésen át ne hallas-

sék a szomszédba. Sajat korlátolt madártávlatából tekintve a jövőt, azt képzei, hogy nem sokára ő lesz az úr ismét Elzász és Lotharingia összes szemétdombjain. Mikor magát nem érzi elég erősnek támadó föllépésre a sas ellen, békés módon lógatja taraját, szárnyait és sarkantyúit gyapotba göngyölgetve üti össze. Mind hiába! Aki a szítán keresztül lát, az tudja jól, hogy kakas uram céljait a tyúk is kikaparja.

Dr. Hombár Mihály

védbeszédéből.

— Tek. Törvényszék! Védenczem két rendbeli okirathamisítás vétségében marasztaltatott el. De mert a törvény nem tudása senkit a büntetés alól föl nem ment: védenczemet, a ki a törvényt á-tól z-ig ismeri, a reciprocitás elve szerint a büntetés alól fölmenteni kérem. De ha nem hajolna is érvelésemre a Tettes Tvszk, végre se téveszsze el szem elől azt, hogy: ha mindenki az egyenes utat követné, ki térne ki a másik elől? S ily értelemben már most annál biztosabban várom védenczem fölmentését.

— Tek. Törvényszék! Hogy a btknyvben a hűtlen kezelés mint eset van említve, bizonyítja a btk. 364. §-a, mely ugyanis azt mondja, hogy: »A hűtlen kezelés esetében a hivatalvesztés is kimondandó.« Azt is tudja minden igazságérzettel bíró ember, Tek. Törvényszék, hogy egy valóságos tény, milyen a büncselekmény is, egyes esetből mily nehéz, sőt lehetetlen is megítélni. Ezen igazságnak szem előtt való tartásával bizom a Tek. Törvényszék igazságérzetében, hogy tartván attól, miszerint védenczem esetében netán nem ítélné helyesen: védenczem ellen a bűnvádi eljárást egyszerűen beszünteti.

Monstre uzoraper.

Roszul succedált a giró; —
Szól két Pulszky: „Gyere bíró!
Gyere bíró, törvényt láss,
Kifosztott az uzorás.“

Az uzora szörnyű örvény,
Hála isten, van rá törvény;
Háyoknak nem kegyelmez,
Am gyengéket védelmez.

Van törvény, ne félj, nem mulsz ki,
Két ártatlan, gyenge Pulszky!
Nem szopják ki a véred,
Teljes korod megéred.

El majd ezt a pört ki vesztí,
Még ma nem tudhatjuk ezt mi.
Egy áll: ebben odavész,
Az a híres Pulszky-ész.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Legujabban föllovasó matinékat rendez a jogászság. Furcsa, hogy már nem tudják másképpen lopni a napot.

— Ma napság mindenhez pénz kell, kivéve az adósságcsinálást!

— Az ingyenes collegium tulajdonkép kétféle. Egyik az, mikor a tanár ur előadást tart, a nélkül, hogy órapénzeket szedne be; a másik az, mikor a tanár ur órapénzeket szed be, a nélkül, hogy előadást tartana.

— Hej, ha én majdan apa leszek! Akkor nem szeretnék a fiam bőriben lenni. Nincs komiszabb dolog a világon, mint egy kitanult »öreg«.

— Mégis csak jobb volna, ha az öregem ülne le helyettem vizsgázni, mert ő csakugyan többet tud mint én. »Bizony, éd's apám, én nem tom hova megy a pénz!« ártatlankodom előtte; amire ő kiállhatatlan szemhunyorítással azt dörmögi, hogy: »De tudom én!«... No, hát nem ő az, aki többet tud?

— Vacsoráról jövet találkozom a Bendi gyerekekkel s ő álmétködvén kérdi: »Ily későn vacsorál, Bukovay ur?« »Jobb későn mint soha!« vetem oda neki.

Sallambo. Flaubert hagymázos látomásait csak tulzással lehet travestálni. Hanem az ilyen munkához is legény kell ám a gétra! —

Fhr. Jól esett válogatnunk a küldeményben. — Szgd. Egyig jó dolgok. A kicsi a naptárba kerül; a nagyobbak hova előbb nyitunk helyet. Köszönet! — Tvdz. Nem rossz; de ezt a fajtát nem műveljük. — D. D. Nem nagyon egyforma a multkorival? Legalább egy kis ideig pihentessük. Egyébre nem telik az ön ügyes tollából? — H. L. Legjobb az utolsó; kár, hogy közölhetetlen! — Msklez. Azon a sylvesteri orphealis estén csak ott szerettünk volna lenni. Volt-e sikere az északsarki expedíciónak? — B. O. A derék Drescher, az opera kürtöse tehát Hornyánszkyra magyarította nevét? A sikerült hőméreti tréfát megrajzoltatjuk. — Jszbrny. Mulatságos. Felhasználjuk. — Esztrgm. Az ottani »E. Közlöny« diadalmasan hirdeti, hogy a kaszinói egylet választmánya kitiltotta a »B. J.«-t, amért a »nemzeti példányerények kigunyolásával évtizedek során át kacagattta és kacagattja elvakult publikumát.« Szegény publikum, aki nem emelkedhetel az »E. Közl.« szerkesztőjének fönséges színvonalára! De már csak elviseljük a nagy csapást közösen, és annál könnyebben, mert statisztikai adatok szerint a »választmányi uton« megszüntetett lapot rendszeren 10—15-en járattják aztán. Ami a »B. J.«-t illeti, mindig büszke lesz arra a magatartására, melyet az esztergomi jubiláris byzantinismus alatt mutatott. Szépa hódolat, de undorító a talpnyaló bálványozás. S e helotai görnyedezést csapkodta éles ostorával a valóban független, a valóban szabadelvű »B. J.« Az érdemes egyesület szószólójának pedig bizonyosan kijár az ő szent buzgalmaért a boldogító püspökfalat, s lapunkat majd pótolja az »Esz. Közl.« Csakhogy »neveltséges« még nem jelenti azt, hogy »mulatságos«, Haan ur. — Flhr. A beszéltető formát nem lehetne végig föntartani? Figyelmével mindig lekötelez. — K. J. A mult számban volt rá válasz. — R. K. Rövid de jó, vagy azért jó. — Ovid. red. Megboszulta magát: jól tele hintette a levelét porzóval. Versén most sem tudunk megvigasztalódni. Hagyjon nekünk békét! — Ny. F. Fordításaival forduljon az oktat. ügyi miniszteriumhoz. A mostaniban kevéske akadt. Nem minden együgyiség mulatságos is egyuttal. — B. M. A derék L. érék a jövő hétig. — M. F. A magyar könyvesvásár emelése végett egybe ültektől sok jó érvelést hallottunk. Csak egyet felejtettek ki, és ez az: hogy amikor jó dolga van a magyarnak, az utolsó amire gondol, a könyv; szükben meg amit elsőnek megszüntet, megint csak a könyv. A Jókai tiszteletére rendezett sok sűrű fővárosi és vidéki lakomán számosan voltak azok a lelkes résztvevők, akik soha egy sorát sem vették meg a nagy írónak. De azért bizunk, remélünk. Megfoghatatlan előttünk, mért várnak e részt is példát a magyar arisztokracziától? Ha eddig megvolt nélkülök az újabb irodalom, meglesz ezután is. A nagy középszertály: ez a hon jövője s ezt ápoljuk szeretettel. — S. D. Prámer és Weitzenfeld tanítók nem zsidók. — R. A jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

NYILT TÉR.

Nem mindenki van abban a helyzetben, hogy sok pénzt adhasson ki, ezért jó a kellő időben való óvatosság mindazoknak kik sűrű vérősek, s ennek folytán bőrkütesekben, vértolulásokban a fejre és mellre, aranyeres bajokban stb. szenvednek, szükséges a tisztító kúra, mely naponkint csak néhány krajczárba kerül, de a melv által egész testünk friss erőben s egészségben föntartható. Erre nézve legjobb szer a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsa, melyből egy dobozzal 70 kr. lehet venni a gyógyszerárakban, — gondosan megfigyelendő Brandt R. név- aláírása.

Szt. Jakab-csőpek.

Védjegy.

Minden oly gyomor-és ideg-bajnak, melyek minden eddigi gyógyszernek ellenállottak, különösen idült gyomorhurut, gyomorgöngyö-ség, kólika, görcsök, rossz emésztés, szív-szorongás, fej-fájás, stb, tüké-letes és biztos

gyógyítására. A Szt. Jakab-csőpek, az Actra nevű görög zardabeli mezit-lábas barátok vénye szerint a keleti országok 22 legjobb gyógynövényé-hől összealkotva, melyeknek mindegyike külön-külön még ma is első rangot foglal el, ez összetétele folytán a csőp-pek használata mellett kivár-t eredményt biztosít.

Kapható 60 kros és 1 frt 20 kros üvegekben. Főraktár: M. SCHULZ, Hannover, Schillerstrasse.

Raktárak Budapestben: Török József gyógyszer., Moldoványi gyaz

500 aranyat adok annak, ki

Kothe-fogviz

egy üvegének, ára 35 kr., elhaszná-lása után fogfájásról panaszokodik, vagy szája büzös marad.

Kothe György János volt udvari szállító Baden, Bécs mel-lett. Magyarországi főraktár Bu-dapestben, Török József gyógyszerárában király-utca 12. szám.

Az „Athenaeum” könyvkiadóhiva-talában (Ferenciek-tere) kapható:

A DAMOKOSOK.

Regényes történet két kötetben.

Írta:

JÓKAI MÓR.

Négy to irajzzal Jókal Rózátoi 8-ad rát 350 lap. Ára a két kötet-nek 2 frt.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles közönlő irat-ok folytán ezen legöregebb és legellenségteljes rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vív-mányai, a legbővebb tapasztala-tokkal párosulva, értékesítettnek a legmelegebben ajánlható.

Dr. LEITNER

44 év óta fenálló rendelési inté-zetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. tit-kos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden követ-kezményeit, tehetlenséget, stricturákat, minden női be-tegségeket, fehérfolyást és borbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatásában aka-dályozva volna és csak sike-rült gyógyítás után fogad el tisztelt díjat.

Rendel naponkint reggel 6-9-ig, 1-5-ig és este 7-10 óráig. 16

Hartmann K. T.

látszerész

BUDAPESTEN, Kigyó-utca 2.,
fölette jutányos áron ajánlja

mindennemű látszerészeti czikkeit ugymint:

SZINHÁZI LÁTCSÖVEK,

aluminiumból, gyöngyházból, elefánt- és teknősbéka-csontból;

kettős tábori látcsövek,

távcsövek, göröcsövek, zseb-nagyítóüvegek, stereoskopok és képek, graphoskopok, ka-leidoskopok, varázlámpák, ködfátyolké-szülékek és képek, bűvös kamarák, Ane-

roid-Holosteric- és higany-légsúlymérők, szoba- és ablakhőmérők, finom rajzeszkö-zök, sötétkamara rajzkészülékek, iránytük, napórák, metronomok, szemüvegek, orrcsip-tetők, lorgnettek, nagyító olvasóüvegek,

GŐZGÉPEK

és

villamos gépek

a tanuló ifjuság számára.

Kivánatra árjegyzékek bérmentesen küldetnek meg.

Az Athenaeum könyvkiadóhivatalában

Budapestben, (Ferenciek-tere, Athenaeum-épület) és általa minden hiteles könyvárúsnál kapható:

AZ „ATHENAEUM“

NAGY KÉPES NAPTÁRA

az 1887-iki évre.

Huszonnolcadik évfolyam. Rendkívül dús szépirodalmi olvasmánnyal, 31 képpel, köz-használati részzel (budapesti kalauz, színházi árak, fogyasztási adó-díjjegyzék, posta- és távirat-árszabály, országos vásárok stb.) Tíz ívre terjedő tisztí címtára, melyhez kimerítő hely- és tárgymutató van csatolva, a fővárosi, vidéki és bécsi ügyvédek, továbbá Budapest főváros és 122 vidéki város tisztikarának teljes névsorát tartalmazza.

Naptárunk tiszticímirtára nemcsak a legteljesebb és legpontosabb (mert közvetlenül a küt-főkől szerkesztett), de egyuttal az egyetlen, mely teljes betűrendes hely- és tárgymu-tatóval bir, melynek segélyével mindenkit, illető helyén azonnal fel lehet találni. Egy tiszticímirtár pedig tulajdonképp csak ily tartalomjegyzék által válik használhatóvá.

Ára 1 forint. Vidékre a naptárt bérmentve küldjük meg, ha 1 frt 15 kr. előlegesen (postautalvánnyal) beküldetik.

A közevöny és csúz ajánlott számos hazis közt még is csak 16 di Horgony-Pain pejer a leghatásosa legjobb. Ez nem ti szer, hanem egy tel megbízható, orvosli próbált készítmény, mely m betegnek teljes megnyugt ajánlható. Hogy a Pain-Exy teljes bizalmat érdemel, le ban kiténik abból, hogy sol teg, a ki nagy garral feldi megint csak a

rég, jonak bizonyult Pain-Exyoll

tört vissza. Epon az összeh litás által győződtek meg : hogy úgy a csúzos fájdal tszakgatások stb., mint a fog- és hátfájás, oldalnyila stb. a Pain-Expellerrel eszi bedürszölések által leggyorse szüntetők meg. A 40 70 kros és 1.20 olcso ár a gényebeknek is hozzáférh teszi, míg másrészt a számos a felől kezsekedik, hogy a nincis kidobva. A káros a zatoktól azonban óvakodni csak a „Horgony“-jellel ell Pain-Expellerrel fogadjuk el valditi. Közponi- raktár: Gyógyszerár az arany orozslán- hoz Prágában, Nik- lasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer társban.)*

